

# РЕШЕНИЕ

№ 3888

гр. София, 30.01.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в**  
публично заседание на 22.01.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елена Попова**

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **12491**  
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.26, ал.11 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба от 24.11.2025г. на Д. Ву Х. Д., гражданин на В., [дата на раждане] във  
В., чрез адвокат К. П.-САК , срещу отказ за издаване на разрешение за продължително  
пребиваване в Република България на основании чл.24и ЗЧРБ, постановен на 17.06.2025 г. от ЗА  
директора на дирекция „Миграция“ – МВР.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на постановения отказ. Посочено е, че обжалваният  
отказ е постановен единствено въз основа на отрицателното становище на директора на Агенция  
по заетостта, който се основава единствено на констатацията, че липсва връзка между  
работодателя „КРУМ ГЕРОВ ТМ“ ЕООД и адреса на работното място, посочен в трудовия  
договор на лицето: [населено място], [улица]. Твърди се, че горечитираната констатация на  
Агенция по заетостта обаче противоречи на обективната истина, подкрепена с надлежни  
документи, които работодателят е представил в хода на административното производство, но  
въпреки това, при преглед на предоставените документи, изпълнителният директор на Агенцията  
по заетостта не е съобразил изпълнението на указанията за предоставяне на документ, обуславящ  
връзката на работодателя с адреса на работното място – хлебозавод, като се твърди, че видно от  
представените документи (приложени и към настоящата жалба), хлебозаводът на [улица]  
собственост на работодателя.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. П., поддържа  
жалбата и претендира отмяна на отказа за издаване на разрешение за пребиваване и работа.  
Претендира присъждане на направените в производството разноски, за които представя списък и  
доказателства за заплащането им.

Ответникът – директора на дирекция „Миграция“, чрез процесуалния си представител юрк. Ч., счита жалбата за неоснователна и немотивирана, поради което моли за оставянето ѝ без уважение. Сочи като безспорно установено отрицателното становище на Агенция по заетостта, според което чужденецът не отговаря на условията за предоставяне на достъп до пазара на труда в Република България, на което се е позовал административният орган при издаване на обжалвания отказ. Обръща внимание, че Агенцията по заетостта е органът, който установява дали дадено лице отговаря на условията за предоставяне на достъп до пазара на труда или не. Сочи, че дирекция „Миграция“, действайки в условията на обвързана компетентност, следва да се съобрази със становището на Агенция по заетостта, както е сторила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Между страните не е спорно, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че работодателят на Д. Ву Х. Д., [дата на раждане] , гражданин на В. - „КРУМ ГЕРОВ ТМ“ ЕООД е подал в дирекция „Миграция“ заявление рег. № 244000-11274/11.03.2025 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденеца в Република България, на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002“. Заявлението с приложените към него документи е изпратено на Агенция по заетостта за становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ /л.33/.

С писмо, рег. № 536400-80947/01.04.2025 г. на началник сектор „ПЕСПР“ /л.29/, заявлението е изпратено до изпълнителния директор на Агенция по заетостта и до Държавна агенция „Национална сигурност“ за становища относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда на чужденеца Д. Ву Х. Д., [дата на раждане] , гражданин на В., и съответствието на заявлението с чл.41, ал.1, т.2 от Закона за ДАНС.

С писмо № М-7433#1/17.04.2025 г. /л.27/, зам. изпълнителният директор на Агенция по заетостта е уведомил зам. –директора на дирекция „Миграция“ – МВР, че заявителят следва да предостави документ /нотариален акт или договор за наем/ с валиден към момента на входиране на заявлението в дирекция „миграция“ срок, обуславящ връзката на работодателя с работното място, поради констатирана разлика между адреса на дружеството – работодател – [населено място] делчев, [улица] посоченото в трудовия договор на чуждия гражданин работно място – [населено място], [улица], завод за производство на хлебни изделия „К. Г.“.

С писмо УРИ 536400-52376/09.06.2025г. /л.23/ дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена за отрицателното становище с № СМ-10169/06.06.2025 г., издадено от Агенция по заетостта, въз основа на приложените към заявлението документи и допълнително представените им с писмо рег. № 536400-45026/15.05.2025 г. по описа на МВР. Агенция по заетостта е мотивирала отрицателното си становище с аргумент, че като допълнително представен документ от заявителя е представен нотариален акт за покупка на имот, който не удостоверява връзката на работодателя „КРУМ Геров ТМ“ ЕООД с конкретния адрес на работното място в представения по преписката трудов договор, а именно: [населено място], [улица].

Въз основа на изразеното отрицателно становище от изпълнителния директор на Агенция по заетостта относно липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда „Единно

разрешение за пребиваване и работа“ е постановен и оспореният отказ, като е прието, че чужденецът Д. Ву Х. Д. не отговаря на условията на чл. 24и от ЗЧРБ.

С жалбата са представени следните писмени доказателства: Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 54, том III, рег. № 3204, дело № 411 от 2004 г. /л.15/, видно от който К. Б. Г. е закупил недвижим имот – парцел II от квартал 247 по действащия план на [населено място]; удостоверение № 496/13.08.2008 г. за въвеждане в експлоатация на строеж „Цех за хлебопроизводство и тестени изделия“ - урегулиран поземлен имот парцел II от квартал 247 по действащия план на [населено място], находящ се на [улица]; Удостоверение на одобрен производител за производство на хляб в съответствие с утвърден стандарт „България“ за хлебозавод, находящ се в [населено място], [улица]; Скица на сградата на хлебозавода и удостоверение от Община „Г. Д.“ за местонахождението на имота.

При така установените фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от лица с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт. Това е така, тъй като видно от представените с молба от 15.12.2025 г. писмени доказателства, оспореният административен акт е бил връчен на работодателя на адресата – „Крум Геров ТМ“ ЕООД на 02.09.2025 г., който е предприел действия по обжалването му. След като с определение № 3579/30.10.2025 г. постановено по адм. дело № 9957/2025 г. по описа на АССГ, 85 –ти състав, съдът е прекратил производството и е разяснил на работодателя, че отказът следва да се обжалва от засегнатото лице, то същият е станал достояние за адресата му и жалбоподател в настоящото производство – Д. Ву Х. Д. на 14.11.2025 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореният отказ, е издадена от компетентен орган, като е представена Заповед №2511/12.06.2025г. /л.62/, издадена на зам. директора на дирекция „Миграция“ – МВР, който е подписал отказа по заместване, съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ.

По материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорения отказ, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденец разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда. В чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11, Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при

необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това.

В изпълнение на указанията, дадени с писмо рег. № М-7433#1/17.04.2025 г. по описа на Агенция по заетостта, „Крум Геров ТМ“ ЕООД е представил Нотариален акт от 10.05.2004 г., вписан в Службата по вписванията - [населено място], с вх. рег. № 939, акт. 110. том 4, дело 766 от 10.05.2025 г., с който работодателят К. Г. е закупил Урегулиран поземлен имот - парцел II от квартал 247 по плана на [населено място], област Б., с площ от 5000 (пет хиляди) квадратни метра, ведно с изградената в описания имот до ниво груб строеж Едноетажна масивна сграда със застроена площ от 1008 (хиляда и осем) кв. метра. Това обстоятелство се установява от приложеното на лист 24 от делото електронното писмо до дирекция „Миграция“. Допълнително към жалбата е представено Удостоверение № 496/13.08.2008 г. за въвеждане в експлоатация на строеж „Цех за хлебопроизводство и тестени изделия“, с което се въвежда в експлоатация след преустройство и пристрояване описаната в горепосочения нотариален акт сграда, находяща се в парцел II от квартал 247 по плана на [населено място], област Б. и Удостоверение за одобрен производител № 1 от 18.01.2022 г., издадено от Българска агенция по безопасност на храните, с което се удостоверява, че обектът на К. Г. ТМ ЕООД „Хлебозавод“ се намира на адрес: [населено място], [улица].

При преглед на предоставените документи, изпълнителният директор на АЗ не е съобразил изпълнението на указанията за предоставяне на документ, обуславящ връзката на работодателя с адреса на работното място – хлебозавод, тъй като в нотариалния акт не е изписан административния адрес на имота. Видно от приложените по делото документи, включително и Удостоверение № УТ-2018-84-001/28.10.2025г. за административен адрес на Хлебозавод „Крум Геров ТМ“ ЕООД, представено пред съда, хлебозаводът на [улица], построен в описания в нотариалния акт имот е собственост на работодателя.

Съобразявайки горните писмени доказателства, представени по делото доказателства, не се установяват фактическите основания за постановения отказ, а именно: че не може да се удостовери връзката на работодателя „КРУМ ГЕРОВ ТМ“ ЕООД с конкретния адрес на работното място в трудовия [населено място], [улица].

Горните установявания навеждат на извод, че отрицателното становище, послужило като единствено основание за отказа, е било изготвено, без да се направи допълнително проучване или уточняващо запитване до работодателя за административния адрес на закупения УПИ, ведно с изградената в груб строеж в него едноетажна сграда. В съдебното производство жалбоподателят опровергава по безспорен начин като неправилен и повърхностен извода в отрицателното становище на Агенция по заетостта, послужил за постановяване на оспорения отказ рег. № 5364р-13690/17.06.2025г. на директора на дирекция „Миграция“ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл.24и от ЗЧРБ на Д. Ву Х. Д., гражданин на В., поради което съдът следва да уважи жалбата като отмени така постановения отказ.

За пълнота, настоящият съдебен състав обръща внимание, че номерът на заявлението, подадено от жалбоподателя за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденеца в Република България, на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България е рег. № 244000-11274/11.03.2025 г., а не рег. № 244р-7569/12.03.2025 г., както е посочено в оспорения отказ, който номер е въведен като регистрационен на писмото от зам. – директора на ОДМВР – Б.

до директора на дирекция „Миграция“, с който е изпратено заявлението по компетентност /л.30/. При този изход на спора, на жалбоподателя се дължи присъждане на направените разноси в размер на 5.11 евро за заплатена държавна такса и 570 евро за заплатен адвокатски хонорар, съгласно приложения платежни документи /л.87 и л.65/ от делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав,

#### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Ву Х. Д., гражданин на В., [дата на раждане] във В., отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основании чл.24и ЗЧРБ, постановен на 17.06.2025 г. от ЗА директора на дирекция „Миграция“ – МВР.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне на административния орган при съобразяване мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА дирекция „Миграция“ - МВР да заплати на Д. Ву Х. Д., гражданин на В. разноси по делото в размер на 575.11 / петстотин седемдесет и пет евро и единадесет евроцента/ евро.

Решението може да бъде обжалвано в 14 дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: